

[Peter Ravn.]

lovforslag indeholder, allerede har været drøftet. Allerede under første behandling af det lovforslag, som venstre og de konservative fremsatte, berørte den højtærede arbejds- og boligminister disse problemer. De har endvidere været drøftet i det udvalg, der blev nedsat, og derfor håber jeg på, at vi kan få et hurtigt udvalgsarbejde, så denne lov kan gennemføres i indeværende samling.

Søren Andersen: Jeg takker den højtærede minister for, at han har fremsat et lovforslag, der i nogen måde tager hensyn til de tanker om ændringer i beskæftigelsesloven, som var indeholdt i det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte forslag om ændringer i beskæftigelsesloven af 1946. Men min tak kunne have været fremført med noget større varme, hvis der ikke havde været nogle punkter, som vi ser principielt forskelligt på, og ikke mindst, hvis ikke lovforslaget var blevet fremsat på så sent et tidspunkt, at der ikke er tid til en rimelig og i høj grad tilfrængt udvalgsbehandling.

Fra venstres side har der såvel under finanslovdebatterne i 1955, 1956 og 1957 som i finansudvalget været fremsat ønske om, at beskæftigelsesloven og arbejdsløshedsloven blev taget op til revision og, om jeg så må sige, drejet i positiv retning. Også venstres spareforslag i 1956 indeholdt tanker om en sådan revision, og dertil kommer så det forslag om revision for et begrænset område, som venstre og det konservative folkeparti fremsatte i februar måned.

Jeg kan ikke lade være med at udtale min forundring over, at en lovgivning, der vedrører et område, hvor forholdene dog har ændret sig betydeligt, ikke er blevet ændret under de gentagne socialdemokratiske regeringer, vi har haft.

Det skal imidlertid ikke være lutter malurt, jeg her søger at dryppe i den højtærede ministers bæger. Vi ser med tilfredshed på, at man søger den lille og den store beskæftigelseslov virkeligt sammenarbejdet; derigennem foretages der både en vis decentralisering og en betydelig forenkling af administrationen.

Det må i det hele taget betragtes som en

betydelig fordel, at et stigende antal arbejder kan godkendes hos de lokale amtsnævn, og at en række afgørelser, der tidligere blev truffet i ministeriet, nu kan træffes i disse nævn eller i arbejdsnævnet. Med andre ord: flere arbejder end tidligere kan godkendes efter det, der nu er reglerne i afsnit II, omtrent sammenfaldende med reglerne i den hidtidige lille beskæftigelseslov. Samtidig er det også meningen, at flere mindre arbejder, som udføres af forskellige private og offentlige institutioner, overføres til samme behandlingsform. Det er dog ikke muligt for mig på baggrund af det materiale, vi har fået, at skabe mig et reelt billede af, hvor meget der overføres, og altså hvor meget administrationen virkelig lettes. Det vil jeg meget gerne i det efterfølgende udvalgsarbejde have nærmere præciseret.

Derimod ser jeg forholdsvis tydeligt, at lovforslaget får økonomiske konsekvenser for alle de arbejder, der hidtil har været udført efter den lille beskæftigelseslov, idet der her var en 40 pct.s tilskudsregel, som i fremtiden erstattes af samme tilskudsregler, som gælder, når det drejer sig om store beskæftigelsesarbejder. Det fremgår tydeligt af lovforslagets tekst, at der bliver tale om økonomiske byrder som følge af dette lovforslag, også ud over de 8 mill. kr., som man regner med at denne såkaldte forsøgsordning skulle koste i de kommende 3 år. Jeg vil meget gerne have noget at vide om de økonomiske konsekvenser, og det kan jeg sikkert få i det udvalg, som bliver nedsat.

Jeg erkender, at der ligger en imødekommenhed over for oppositionens forslag i den omstændighed, at der for de arbejder, der igangsættes efter dette afsnit, kun kræves almindelig ledighed, medens man tidligere for en stor del brugte den lille lov, når det drejede sig om folk, der var ved at glide ud af deres arbejdsløshedskasse og over til hjælp fra kommunen. Der ligger altså en betydelig lettelse her, som jeg kun kan udtrykke min glæde over. Det er vel sådan, at der er visse indrømmelser i fællesbestemmelsen om, at personer, der skal lede et arbejde, i fremtiden kan antages, uden at de absolut er ledige. Det siges, at det er den praksis, man har haft, der nu lovfæstes, men jeg vil dog sige, at ved nærmere analysering